

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNIJI

NA SVETKOVINU BEZGREŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE Utorka, 8. prosinca

2020. [\[Multimedia\]](#)

Iskoristimo današnji dan da kažemo „ne“ zlu i „da“ Bogu

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na današnji se liturgijski blagdan slavi jedno od čудesa iz povijesti spasenja: bezgrešno začeće Djevice Marije. Krist je i nju spasio, ali na jedan izvanredan način, jer je Bog htio da od časa začeća majka njegova Sina ne bude okaljana čemerom grijeha. Marija je, dakle, tijekom čitavog svog života bila oslobođena svake ljage grijeha, bila je „puna milosti“ (*Lk 1, 28*), kako ju je anđeo nazvao, i bila dionicom jedinstvenog zahvata Duha Svetoga kako bi mogla uvijek ostati u svom savršenom odnosu sa svojim sinom Isusom; štoviše, bila je Isusova učenica: Majka i učenica. Ali grijeha u njoj nije bilo.

U veličanstvenom hvalospjevu kojim započinje Poslanica Efežanima (usp. 1, 3-6.11-12) sveti Pavao nam daje shvatiti da je svaki čovjek stvoren od Boga za onu puninu svetosti, za onu ljepotu kojom je Majka Božja bila zaognuta od samoga početka. Cilj na koji smo pozvani je za nas ujedno dar Boga koji nas – kaže Apostol – „izabra prije postanka svijeta da budemo sveti i bez mane pred njim“ (r. 4); predodredi nas (usp. r. 5) u Kristu da budemo potpuno slobodni od grijeha. I to je milost, to je besplatno, to je Božji dar.

A ono što je za Mariju bilo na početku, za nas će biti na kraju, nakon što prođemo kroz „kupelj“ Božje milosti koja čisti čovjeka. Ono što nam otvara vrata raja jest Božja milost, koju mi vjerno primamo. Svi sveci i svetice su prošli taj put. I najneviniji su ipak bili označeni istočnim grijehom i borili su se svim svojim silama protiv njegovih posljedica. Oni su prošli kroz „uska vrata“ koja vode u život (usp. *Lk 13, 24*). A znate li tko je prvi za kojeg smo sigurni da je ušao u raj, znate li to? Jedan „nitkov“: jedan od one dvojice koji su bili raspeti s Isusom. Njemu se on obratio rijećima: „Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje“. A On mu odgovara: „danas ćeš biti sa mnogim koji su na ovoj zemlji raju!“ (*Lk 23, 42-43*). Braćo i sestre, Božja je milost ponuđena svima i mnogi koji su na ovoj zemlji

posljednji na nebu će biti prvi (usp. *Mk* 10, 31).

No, tu treba biti na oprezu. Ne vrijedi se praviti lukavim: neprestano odgađati ozbiljan ispit vlastitoga života iskorištavajući Gospodinu strpljivost – On je strpljiv, On nas čeka, On je uvijek tu da nam dadne milost. Možemo varati ljudi, ali ne i Boga, On poznaje naše srce bolje od nas samih. Iskoristimo ovaj sadašnji trenutak! To je kršćanski smisao onoga „iskoristi dan“: ne uživati život u času koji brzo prolazi, ne, to je svjetovni smisao. Nego ugrabiti današnji dan da kažem „ne“ zlu i „da“ Bogu; otvoriti se njegovoj milosti; prestati konačno biti prignuti nad sobom samima zaglibljujući u licemjerje. Pogledati u lice vlastitoj stvarnosti, vidjeti sebe takve kakvi jesmo; prepoznati da nismo ljubili Boga i da nismo ljubili bližnjega kao što smo trebali, i to priznati. To znači započeti put obraćenja tražeći prije svega oproštenje od Boga u sakramantu pomirenja, a zatim popraviti zlo učinjeno drugima. Ali uvijek otvoreni milosti. Gospodin kuca na naša vrata, kuca na naše srce da stupi s nama u prijateljstvo, u zajedništvo, da nam dadne spasenje.

I to je za nas put da postanemo „sveti i bezgrešni“. Neoskrnjena ljepota naše Majke je nedostizna, ali nas istodobno privlači. Pouzdajmo se u nju i recimo jedno zauvijek „ne“ grijehu i „da“ milosti.

Nakon Angelusa

[...]

Kao što znate danas popodne se neće održati tradicionalni čin štovanja Bezgrešnoj na Španjolskom trgu kako bi se izbjeglo opasnost okupljanja. Valja se pridržavati onoga što su odredile građanske vlasti. Ali to nas ne sprječava da donesemo našoj Majci cvijeće koje joj se više sviđa, a to je molitva, pokora, srce otvoreno milosti. Ipak, jutros rano sam privatno posjetio Španjolski trg te kasnije Svetu Mariju Veliku gdje sam slavio misu.